

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201617
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219201617.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: S. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. M., I. XXX/XX, o zaplatenie 15.579,14 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť plnenia prisúdené žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 13Csp/70/2019 - 73 z 19.11.2019 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti istiny prevyšujúcej sumu 13.024,37 eur ako aj v časti úroku vo výške 1.556,09 eur, v časti 10,49 % úroku ročne od 14.2.2018 a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 52 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 2.5.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy vo výške 15.579,14 eur s úrokom vo výške 1.556,09 eur, s úrokom vo výške 10,49% ročne zo sumy 15.579,14 eur od 14.2.2018 do zaplatenia, s 5% úrokom z omeškania ročne z nezaplatennej istiny vo výške 15.579,14 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 1.556,09 eur od 14.2.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že 25.9.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 625179, vrátane prípadných dodatkov k zmluve - ak nie sú priložené k žalobe, tak dodatky neboli uzatvorené. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 17.000 eur, pričom sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver a úroky v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.9.2024. V zmysle č. 9 bod 6 zmluvy sa vzájomné práva a povinnosti výslovne neupravené v zmluve riadia Obchodnými podmienkami (OP) a Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP). Právny predchodca žalobcu si preveril schopnosti žalovaného ako žiadateľa splácať úver. Žalovaný po poskytnutí úveru porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať splátky, a preto žalobca rozhodol dňa 13.2.2018 o predčasnej splatnosti úveru, po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia II. upomienkou z 8.2.2017. Dlžná istina ku dňu predčasného zosplatnenia predstavovala sumu vo výške 15.579,14 eur, keď do dňa zosplatnenia žalovaný uhradil na istinu sumu 1.420,86 eur. Dlžné úroky ku dňu predčasného zosplatnenia predstavovali sumu vo výške 1.556,09 eur. V ďalšom žalobca na podporu uplatneného nároku v časti úroku po predčasnom zosplatnení úveru a v časti úroku z omeškania z vyčísleného úroku poukazoval na rozhodnutia viacerých všeobecných súdov.

Žalobca za dôkaz označil zmluvu, prípadne jej dodatky, Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, doklady o preverení bonity žalovaného, II. upomienku, vyhlásenie predčasne splatnosti úveru, stav omeškaných splátok na úvere ku dňu predčasného zosplatnenia, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov.

2. Podaním z 24.10.2019 žalobca na výzvu súdu oznámil, že údaj o priemernej RPMN vo výške 11,01% je správny a poukázal na priložené Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2015, zverejnené na stránke Ministerstva financií SR.

3. Súd v poradí prvým rozsudkom z 19.11.2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.024,37 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 13.024,37 eur od 14.2.2018 do zaplataenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 300 eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplataenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Ďalším výrokom žalobu v časti istiny prevyšujúcej sumu 13.024,37 eur ako aj v časti úroku vo výške 1.556,09 eur, v časti 10,49 % úroku ročne od 14.2.2018 a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol a ostatným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 52 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

3.1 Podľa odôvodnenia uvedeného rozsudku mal súd preukázané, že spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. dňa 25.9.2015 uzavrela so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 625179, na základe ktorej uvedená spoločnosť poskytla žalovanému spotrebný úver vo výške 17.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 108 mesačnými splátkami po 244,94 eur splatnými k 20. dňu príslušného mesiaca, pri úrokovej sadzbe 10,49% ročne, s RPMN vo výške 11,01%, pri priemernej hodnote RPMN 11,01%, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2015 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.9.2024, celkové náklady spojené s úverom boli 26.453,52 eur a výška odplaty bola 10,49% zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok. Zmluva bola uzavretá na dobu do vysporiadania všetkých záväzkov a veriteľ žalovaného mohol, s poukazom na článok 4 bod 5. Zmluvy, v prípade nesplatenia jednotlivých splátok úveru včas, požadovať predčasnú splatnosť úveru.

V prípise z 8.2.2017 označenom ako II. upomienka spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. v súvislosti s pohľadávkou zo spotrebného bezúčelového úveru č. 625179 žalovanému oznamovala, že pohľadávka je naďalej neuhradená a v omeškaní a jej rozsah v celkovej výške 495,16 eur je tvorený úrokom z omeškania, resp. prekročenia vo výške 261,22 eur, poplatkom v zmysle Sadzobníka poplatkov vo výške 20 eur, istinou vo výške 213,94 eur.

Prípisom z 13.2.2018 spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. žalovanému oznámila vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo zmluvy o úvere č. 625179 ku dňu 13.2.2018, pričom súčasne vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky vyčíslenej vo výške 17.188,08 eur, ktorú odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti úveru úročí úrokom z omeškania.

Podľa platobnej histórie úveru č. 625180, žalovaný úhrnom od 20.10.2015 do 22.8.2017 uhradil sumu vo výške 3.975,63 eur, z ktorej na poisťné bola započítaná suma vo výške 170 eur.

3.2 Súd vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

3.3 V písomnom vyhotovení úverovej zmluvy podpísanej zmluvnými stranami dňa 25.9.2015 absentuje podstatný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za následok bezúčelnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru. V zmluve je síce uvedený údaj o celkových nákladoch dlžníka spojených s úverom, avšak podstatnou náležitosťou je údaj o celkovej čiastke, ktorou podľa § 2 písm. h/ citovaného zákona je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Pojem celkové náklady spotrebiteľa je špecifikovaný v § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

Pokiaľ podľa zmluvy bola celková výška úveru 17.000 eur a celkové náklady dlžníka boli až vo výške 26.453,52 eur, celková čiastka by s poukazom na § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy mala predstavovať sumu vo výške 43.453,52 eur (17.000 + 26.453,52), ktorej však nezodpovedá výška a počet splátok dohodnutých v zmluve, keď 108 splátok po 244,94 eur predstavuje len sumu vo výške 26.453,52 eur. Uvedený nedostatok úverovej zmluvy žalovaného, teda absencia údaju o celkovej čiastke, má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru.

3.4 V predmetnej úverovej zmluve nie je uvedená ani ďalšia podstatná náležitosť úverovej zmluvy žalovaného podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorou je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 2 vyhlášky č. 289/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy žalovaným, V posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o

a) údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to

1. objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov,
2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet,

b) údajoch podľa vzoru ustanoveného v prílohe č. 2, a to

1. objemy kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk,
2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk.

3.5 Keďže úverová zmluva v danom prípade bola uzatvorená 25.9.2015, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver je podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015, podľa stavu ku dňu 30.6.2015 (č.l. 57) RPMN vo výške 10.07% (typ spotrebiteľského úveru - ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500 eur, so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov). Uvedená informácia je vyhotovené v súlade s rozsahom časti B hlásenia, podľa vzoru z prílohy 1 citovanej vyhlášky.

V zmluve je však priemerná RPMN označená údajom 11,01%, ktorú veriteľ žalovaného odvodil zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2015, podľa stavu ku dňu 30.6.2015 (č.l. 68), teda podľa vzoru z prílohy 2 citovanej vyhlášky. Súhrnné informácie, na ktoré poukazuje žalobca sú informáciami o úveroch poskytnutých len bankami v členení kreditné karty a ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou v členení totožnom aj v Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015, podľa stavu ku dňu 30.6.2015, v ktorom sú jednotlivé typy spotrebiteľských úverov rozlíšené nielen na kreditné karty a spotrebiteľské úvery, ale aj výškou spotrebiteľského úveru ako aj jeho prípadným zabezpečením.

Podľa názoru súdu, legislatívnu skratku z § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy - príslušný spotrebiteľský úver - nemožno nahradiť pojmom ostatné (novoposkytnuté) spotrebiteľské úvery za banky a pobočky zahraničných bánk a najmä, zákon o spotrebiteľských úveroch sa vzťahuje nielen na úvery poskytované bankami a pobočkami zahraničných

bánk ako veriteľmi, ale podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona, veriteľom (je) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda nielen banka.

Z činnosti súdu je taktiež známe, že veritelia v zmluvách o spotrebiteľských úverov používajú údaj o priemernej hodnote RPMN čerpaný zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušný kalendárny štvrtrok.

Preto pokiaľ veriteľ žalovaného neuviedol priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpisu zmluvy v súlade s § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, aj absencia tejto náležitosti úverovej zmluvy žalovaného má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru.

3.6 Pokiaľ úver čerpaný žalovaným vo výške 17.000 eur je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný na takto čerpaný úver uhradil celkom sumu vo výške 3.975,63 eur, keď žalobca netvrdil a nepreukázal dôvodnosť započítania úhrad žalovaného aj na úrok a aj na poistné (zmluvne neupravené a nezahrnuté do RPMN v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v spojení s § 2 písm. g/ citovaného zákona) dlh žalovaného na bezúročnom a bezpoplatkovom úvere predstavuje sumu 13.024,37 eur (17.000 - 3.975,63). S poukazom na uvedené súd žalobe vyhovel v časti 13.024,37 eur titulom dlžnej istiny a v časti istiny prevyšujúcej uvedenú sumu ako aj v časti vyčísleného úroku, ako aj v časti 10,49% úroku ročne od 14.2.2018 do zaplatenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3.7 Z dlžnej sumy prisúdenej istiny vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorej výška k 14.2.2018 bola 0,00%. Súd s poukazom na § 216 ods. 1 CSP žalobcovi priznal z prísudku 5% úrok z omeškania od 14.2.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

3.8 V spore s viacerými (vyčíslenými) peňažnými nárokmi bol žalobca len čiastočne úspešný (76%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ale aj v časti vyčísleného úroku ako samostatne uplatneného nároku, je úspechom žalovaného (24%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 52% náhradu trov konania.

3.9 Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, pričom z dôvodu ťaživej sociálnej situácie žalovaného, ktorý je po ukončení rodičovskej dovolenky nezamestnaný a jeho manžel je dlhodobo práceneschopný, mu súd povolil plniť v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška prevyšuje zmluvne dohodnuté splátky, a to pod hrozbou straty výhody splátok.

4. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre, v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, uznesením č.k. 6CoCsp/8/2020-96 z 29.6.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa povolenia žalovanej zaplatiť istinu v splátkach, v zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4.1 Podľa odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu Na č.l. 37 spisu sa nachádza upomienka, ktorá bola vyhotovená dňa 08.02.2017 a kde veriteľ oznamoval žalovanej, že celková omeškaná suma pohľadávky k uvedenému dňu predstavuje 495,16 eura a žiadal ju, aby sumu uhradila najneskôr do 15 dní od vystavenia upomienky. Ďalej na č.l. 38 sa nachádza vyhlásenia predčasnej mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.02.2018, v ktorej je uvedené, že v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa vyhlasuje predčasná splatnosť úveru a žiadal zaplatiť pohľadávku s príslušenstvom, ktorá ku dňu 13.02.2018 predstavovala sumu vo výške 17.188,08 eura. Doposiaľ z vykonaného konania však zo strany žalobcu nebolo preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol pristúpiť k zosplateniu úveru. Otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku predtým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho

zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. V spise však absentuje listinný doklad o tom, že by sa veriteľ vôbec pokúšal doručovať tento prejav žalovanej, pretože v spise sa nenachádzajú doručky od prevzatia uvedených výziev a vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru od žalovanej. Preto konštatácia súdu prvej inštancie, že došlo k zosplatneniu úveru je predčasná. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP, keď súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Preto bude potrebné v ďalšom konaní, aby súd prvej inštancie zabezpečil listinný dôkaz preukazujúci, že výzva ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru boli žalovanej doručené a to do vlastných rúk. Ak doposiaľ nebola účinne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, mohol sa žalobca domáhať len zaplatenia nesplatených splátok.

Vo vyhovujúcej časti však rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním nebol napadnutý zo strany žalovanej a preto v dôsledku absencie odvolania rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť okrem časti, ktorú napadol odvolaním žalobca a to v povinnosti umožnenia žalovanej istinu spolu s príslušenstvom splácať v mesačných splátkach po 300 eur.

4.2 Aj keď odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, keďže doposiaľ nebolo preukázané, či došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, nedá mu uviesť, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval v bode 7. svojho rozhodnutia, že v zmluve absentuje podstatný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) je tento jeho názor nesprávny, keď zrejme zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochopeniu o určení celkových nákladov spojených s úverom. V zmluve sa jednoznačne konštatuje, že celkové náklady spojené s úverom sú 26.453,52 eura, v ktorej tejto sume je už započítaná aj istina 17.000 eur a nie tak, ako uvádzal súd prvej inštancie, že k sume 17.000 eur ešte pripočítal sumu 26.453,52 eura. Z uvedených dôvodov nemohol preto konštatovať, že v zmluve nie sú uvedené celkové náklady spojené s úverom. I v ďalšej časti, čo sa týka určenia priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola v zmluve určená na 11,01%, je námietka žalobcu opodstatnená, pretože podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk na druhý štvrtrok 2015 (stav ku dňu 30.06.2015) bola pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov, vrátane stanovená RPMN v hodnote 11,01%.

4.3 Rozsah preskúmaného práva a aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 379 a § 380 CSP) rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci smerujúceho proti časti týkajúcej sa plnenia v splátkach a preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie v napadnutej časti zasahuje do procesných práv žalobcu a je vydané predčasne.

4.4 Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Citované ustanovenia zákona vychádzajú zo zásady, že lehotu na plnenie súd určuje tromi dňami od právoplatnosti rozsudku. Zákon však počítá aj s možnosťou, aby súd určil plnenie v splátkach. Žalobca rozporoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď výšku mesačnej splátky považoval za veľmi nízku a istinu by tak žalovaná splácala dlhú dobu. Súdna judikatúra zdôrazňuje, že súd pripúšťajúci možnosť zaplatenia dlhu v splátkach musí presvedčivo zdôvodniť záver (vzhľadom k povahe prejednávanej veci priznanému nároku i osobným pomerom účastníkov) určiť splnenie dlhu v splátkach. S uvedeným účelom súd prvej inštancie vypočul žalovanú na pojednávaniach, pričom jej tvrdenia si žiadnym spôsobom nezdokladoval a vychádzal len z jej tvrdenia. Odvolací súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Bude preto opätovne povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o plnení v splátkach tvrdenia žalovanej v konaní preukázať, pretože doposiaľ nebol riadne zistený v tomto smere skutkový stav. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný

vyhoveným právnym názorom odvolacím súdom (§ 391 ods. 2 CSP). Keďže odvolací súd v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o povinnosti zaplatiť žalovanú istinu v splátkach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zrušil taktiež rozhodnutie v časti o trovách konania, pričom v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách pôvodného konania ako aj o trovách odvolacieho konania.

5. Súd po návrate spisu z odvolacieho súdu v súlade s § 295 CSP vyzval žalobcu na predloženie dôkazu o doručení II. upomienky z 8.2.2017 ako aj vyhlásenia predčasnej splatnosti z 13.2.2018 žalovanému a súčasne požiadal Národnú banku Slovenska o kontrolný výpočet RPMN podľa údajov uvedených v úverovej zmluve žalovaného.

6. Žalobca dňa 22.7.2020 doručil súdu podací hárok, podľa ktorého žalobca podal na pošte dňa 14.2.2018 list adresovaný žalovanému a predložil aj internú históriu prípadu žalovaného, podľa ktorej bola 8.2.2017 vykonaná aktivita II. upomienka so stavom odoslaná.

7. Hlavný inšpektor dohľadu NBS doručil súdu stanovisko k RPMN, podľa ktorého Odbor ochrany finančných spotrebiteľov NBS pri kontrolnom prepočte z údajov uvedených v žiadosti súdu (teda v úverovej zmluve žalovaného) vypočítal, že hodnota RPMN je 11,17% a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 26.453,52 eur (108 x 244,94).

8. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 24.9.2020 v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu majúc naďalej za to, že úver čerpaný žalovaným je spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy žalovaného Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Čo treba rozumieť pod celkovou čiastkou je definované v § 2 písm. h/ citovaného zákona, podľa ktorého Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Pojem celkové náklady spotrebiteľa je definovaný v § 2 písm. g/ citovaného zákona, podľa ktorého ... celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

10. Z citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že celkové náklady a celková čiastka sú dva rôzne údaje, z ktorých len údaj o celkovej čiastke je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z vykonaného dokazovania je naďalej zrejmé, že v úverovej zmluve žalovaného nie je uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorý je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy žalovaného. Je tam uvedený len údaj o celkových nákladoch vo výške 26.453,52 eur, ktoré popri celkovej výške spotrebiteľského úveru (17.000 eur) tvoria len jednu zložku celkovej čiastky, keď celková čiastka sa vypočíta súčtom (sčítaním) sumy čerpaného úveru a celkových nákladov. V danom prípade by potom suma v zmluve absentujúcej celkovej čiastky mala byť vypočítaná súčtom sumy čerpaného úveru 17.000 eur s celkovými nákladmi, ktorých výška podľa zmluvy je 26.453,52 eur. Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ žalovaného nemal pri počte splátok a ich výške údaj o 26.453,52 eur (108 x 244,94) definovať ako údaj o celkových nákladoch, ale sumu 26.453,52 eur mal definovať ako údaj o celkovej čiastke, ktorý údaj však v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaného absentuje.

Aj podľa bodov 42, 43 rozsudku Súdneho dvora C-42/15, písomne vyhotovená zmluva o úvere musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 (písm. g/ - zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery), pričom všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy.

Absencia údaju o celkovej čiastke má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy žalovaného za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na názor odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí, podľa ktorého pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval v bode 7. svojho rozhodnutia, že v zmluve absentuje podstatný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) je tento jeho názor nesprávny, keď zrejme zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochopeniu o určení celkových nákladov spojených s úverom, súd na tento nedostatok úverovej zmluvy žalovaného neprihliadol.

10. Údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok je obligatórnym údajom zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj od 11.6.2010, a to podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 11.6.2010 do 31.3.2015 a podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015.

Ministerstvo financií SR na svojej webovej stránke zverejšovalo údaje o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver v podobe súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušný štvrťrok toho ktorého roku už od roku 2008, teda ešte za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý s účinnosťou od 1.1.2008 považoval údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov taktiež za podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Až 31.10.2014 Ministerstvo financií SR na svojej webovej stránke zverejnilo (pre účely vypočítania odplaty za spotrebiteľský úver) po prvý raz aj Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2014, podľa stavu ku dňu 30.9.2014. Pri nezmenenej definícii náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 11.6.2010 do 31.3.2015, resp. podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 sa javí logické pri uvádzaní údaju o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaného vychádzať z údajov Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 podľa stavu ku dňu 30.6.2015 (č.l. 57), podľa ktorých je (priemerná) RPMN vo výške 10,07% (typ spotrebiteľského úveru - ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500 eur, so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov) a nie od účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. iba štvrtý raz publikovaných Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2015, podľa stavu ku dňu 30.6.2015, podľa ktorých je 11,01% RPMN ostatných spotrebiteľských úverov (s výnimkou kreditných kariet) so zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov vrátane.

Absencia údaju o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy žalovaného za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na názor odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí, podľa ktorého je námietka žalobcu opodstatnená, pretože podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk na druhý štvrťrok 2015 (stav ku dňu 30.06.2015) bola pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov, vrátane stanovená RPMN v hodnote 11,01%, súd na tento nedostatok úverovej zmluvy žalovaného neprihliadol.

11. Z vykonaného dokazovania je ďalej zrejmé, že v úverovej zmluve žalovaného je uvedený údaj o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN), ktorá je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej

zmluvy žalovaného, v hodnote 11,01%, kým podľa prepočtu Národnej banky Slovenska je RPMN daného úveru žalovaného až 11,17%. Teda údaj o RPMN uvedený v úverovej zmluve žalovaného je uvedený zjavne v neprospech žalovaného spotrebiteľa, keď podľa zmluvy má mať žalovaný spotrebiteľ nižšie náklady v podobe RPMN v zmysle § 2 písm. i/ citovaného zákona v spojení s § 19 citovaného zákona, než aké v skutočnosti z údajov uvedených v úverovej zmluve žalovaného tvoriacich podklad výpočtu RPMN vypočítal orgán Národnej banky Slovenska. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaného je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Žalovaný nerozporoval tvrdenie žalobcu, že II. upomienkou z 8.2.2017 bol žalobcom upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia a ani netvrdil, že nemal vedomosť o predčasnom zosplatnení úveru dňa 13.2.2018. Žalobca navyše preukázal, že dňa 14.2.2018 podal na poštovú prepravu list adresovaný žalovanému a z jeho evidencie vyplýva, že dňa 8.2.2017 bola žalovanému odoslaná aj II. upomienka. S poukazom na uvedené a na čl. 16 ods. 3 CSP súd má naďalej za to, že úver čerpaný žalovaným bol zosplatnený dňa 13.2.2018 a dlžník bol o predčasnej splatnosti úveru informovaný listom žalobcu z 13.2.2018, ktorý bol podaný na poštovú prepravu 14.2.2018.

13. Pokiaľ úver čerpaný žalovaným vo výške 17.000 eur je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy žalovaného a žalovaný na takto čerpaný úver uhradil celkom sumu vo výške 3.975,63 eur, keď žalobca netvrdil a nepreukázal dôvodnosť započítania úhrad žalovaného aj na úrok a aj na poistné (zmluvne neupravené a nezahrnuté do RPMN v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v spojení s § 2 písm. g/ citovaného zákona), dlh žalovaného na bezúročnom a bezpoplatkovom úvere predstavuje sumu 13.024,37 eur (17.000 - 3.975,63), na zaplataenie ktorej, spolu s úrokom z omeškania, už bol žalovaný zaviazaný v poradí prvým rozsudkom z 19.11.2019, ktorý z dôvodu, že nebol napadnutý odvolaním žalovaného, nadobudol právoplatnosť.

14. Súd po nadobudnutí právoplatnosti prvého výroku rozsudku z 19.11.2019, až na lehotu splatnosti, konal o zostávajúcom predmete konania, ktorým je nárok žalobcu na zaplataenie sumy prevyšujúcej sumu prísudku vo výške 13.024,37 eur titulom dlžnej istiny, ako aj na zaplataenie sumy vyčísleného úroku vo výške 1.556,09 eur, ako aj na zaplataenie 10,49% úroku ročne z istiny 15.579,14 eur od 14.2.2018 do zaplataenia a na zaplataenie 5% úroku z omeškania ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 13.024,37 eur a zo sumy vyčísleného úroku vo výške 1.556,09 eur od 14.2.2018 do zaplataenia, pričom žalobu v uvedených častiach ako nedôvodnú zamietol, pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru.

15. V spore s viacerými (vyčíslenými) peňažnými nárokmi bol žalobca len čiastočne úspešný (76%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ale aj v časti vyčísleného úroku ako samostatne uplatneného nároku, je úspechom žalovaného (24%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 52% náhradu trov celého konania.

16. Lehotu na plnenie právoplatne prisúdeného nároku v rozsudku z 19.11.2019 súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, keď žalovaný nepreukázal dôvodnosť povolenia platiť prísudok v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.